

TÒA CÔNG LÝ QUỐC TẾ

Thông điệp Ridvan 2011

Gửi đến các đạo hữu Baha'i trên thế giới

Quý Đạo hữu rất thương yêu,

Ngay lúc mở đầu mùa vinh quang này mắt chúng tôi sáng rực lên khi nhìn thấy vẻ rực rỡ mới hiển lộ của mái vòm vàng điểm tô ngôi thánh lẫm cao cả của Đức Bab. Được phục chế với sự rạng ngời tốt cùng theo chủ tâm của Đức Shoghi Effendi, tòa kiến trúc tôn quý ấy một lần nữa lại chiếu sáng cả vùng đất, vùng biển, vùng trời, ngày cũng như đêm, tỏ rõ sự tôn nghiêm và thánh thiện của Đấng mà di thể thiêng liêng được ôm giữ trong đó.

Thời điểm mừng vui này hòa điệu với sự kết thúc một chương trọng đại trong việc triển khai Kế hoạch Thiêng liêng. Chỉ một thập kỷ nữa của thế kỷ đầu thuộc Thời kỳ Thành tựu, một trăm năm đầu đã trôi qua dưới bóng từ bi Chúc thư và Giao ước của Đức Abdul-Baha. Kế hoạch Năm Năm vừa kết thúc được nối tiếp với một Kế hoạch khác, mà các nét đặc trưng đã trở thành đối tượng nghiên cứu chăm chú trên khắp thế giới Baha'i. Hẳn nhiên, chúng tôi cảm ơn khôn xiết về sự đáp ứng với thông điệp của chúng tôi gửi đến Hội nghị các Ban Cố vấn Châu lục và thông điệp Ridvan mười hai tháng trước. Không mất nguyên vẹn với sự linh hội đứt đoạn về nội dung thông điệp, các đạo hữu đã trở đi trở lại với các thông điệp ấy, từng người và từng nhóm, tại các cuộc họp chính thức cũng như tại những cuộc gặp tự phát. Sự hiểu biết của các đạo hữu được phong phú hóa bằng việc tham gia tích cực và đầy ý thức vào các chương trình phát triển được nuôi dưỡng tại các cụm của mình. Kết quả là cộng đồng Baha'i toàn thế giới đã toàn tâm tiếp nhận trong mấy tháng những gì cần thiết để đẩy cộng đồng vào điểm xuất phát đầy tin tưởng trong thập kỷ tới.

Cùng trong thời kỳ này, những chuyển biến dồn dập về đảo lộn chính trị và xáo trộn kinh tế tại nhiều châu lục đã làm rung chuyển các quốc gia và các dân tộc. Các xã hội đã bị đẩy đến bên lề cách mạng, và trong một số trường hợp nổi bật đã vượt quá đường biên. Các nhà lãnh đạo nhận ra rằng cả vũ khí lẫn của cải không sao bảo đảm được an ninh. Nơi nào mà khát vọng của dân chúng không được đáp ứng, sự bất bình ở nơi đó chồng chất. Chúng ta nhớ Đức Baha'u'llah đã hiệu triệu các nhà cầm quyền trên trái đất một cách sắc bén ra sao: ***‘Nhân dân của các người là kho báu của các người. Hãy lưu tâm kẻ sự cai trị của các người vi phạm các phán lệnh của Thượng Đế, và các người trao quyền của các người vào tay kẻ cướp.’*** Điều đáng chú ý: bất kể tình hình khẩn trương ra sao với nhu cầu đòi thay đổi của dân chúng, ta nên nhớ rằng đang có những lợi ích thao túng tiến trình các sự kiện. Và khi phương thuốc ban cho bởi Đấng Lương y Thiêng liêng chưa được ứng dụng, thì những tai ương của thời đại này còn dây dưa và hằn sâu. Người quan sát chăm chú

của các thời đại sẽ thấy ngay sự tan rã gia tốc, sự sôi nhưng không giảm lực, của nền trật tự thế giới khiếm khuyết một cách thảm thương.

Nhưng, cũng nổi bật là mặt đối xứng, là quá trình xây dựng mà Đức Giáo hộ đã liên kết với “nền Chánh Đạo sơ sinh của Đức Baha’u’llah” và mô tả đó là “điều báo hiệu của Nền Trật tự Thế giới Mới mà nền Chánh Đạo ấy phải sớm thiết lập.” Ảnh hưởng gián tiếp của nó có thể nhận thấy trong cảm nhận dạt dào, đặc biệt là nơi giới trẻ, xuất phát từ niềm khát khao đóng góp vào việc phát triển xã hội.

Thật là một thiên phúc mà Đấng Mỹ lệ Xưa đã thuận ban cho các tín đồ là niềm khát khao này, đã bùng lên sôi sục từ tinh thần con người ở khắp các nước, và đã có thể thấy được cách biểu lộ hùng hồn trong công việc mà cộng đồng Baha'i thực hiện để xây dựng khả năng hành động hữu hiệu trong những khối dân cư khác nhau trên khắp hành tinh. Hỏi có đặc ân nào sánh được với đặc ân này?

Để thấy thấu suốt công trình này, mỗi tín đồ hãy nhìn vào Đức Abdul-Baha, mà kỷ niệm đệ bách chu niên “các cuộc du thuyết đánh dấu thời đại” của Ngài đến Ai cập và phương Tây được ghi nhận vào thời điểm này. Ngài thuyết giảng giáo lý một cách không mệt mỏi ở mọi không gian xã hội: trong nhà riêng và các hội trường truyền giáo, các nhà thờ Thiên chúa giáo và Do thái giáo, các công viên và quảng trường, các chuyến tàu hỏa và các thương thuyền trên đại dương, các câu lạc bộ và hội ái hữu, các trường trung tiểu học và viện đại học. Không nhân nhượng trong việc bảo vệ chân lý, nhưng vô cùng dịu dàng trong phong cách, Ngài truyền đạt những nguyên lý thiên thượng phổ quát phù hợp với yêu cầu của thời đại. Với mọi người không phân biệt – các quan chức, khoa học gia, công nhân, trẻ em, các phụ huynh, những người lưu đày, những nhà hoạt động xã hội, giới tăng lữ, những người theo thuyết hoài nghi – Ngài san sẻ tình yêu, sự khôn ngoan, thoải mái, và bất cứ nhu cầu đặc biệt nào. Trong khi nâng cao linh hồn họ, Ngài cũng thách thức định kiến của họ, uốn nắn tầm nhìn của họ, mở rộng lương tri của họ, và tập trung vào năng lực của họ. Ngài chứng minh bằng lời nói và hành động mối thiện cảm và lượng bao dung đến mức khiến tâm hồn được biến cải hoàn toàn. Không có ai bị loại bỏ. Niềm hy vọng lớn của chúng tôi là sự hồi tưởng thường xuyên, trong thời gian kỷ niệm trăm năm này, về thành tích vô song của Đức Thầy sẽ cảm ứng và tăng lực cho những người ngưỡng mộ Ngài. Hãy đặt tấm gương của Ngài trước mắt quý đạo hữu và gắn chặt cái nhìn quý đạo hữu vào đó; hãy để tấm gương đó làm người hướng dẫn trực tiếp trong việc theo đuổi của quý đạo hữu về mục tiêu của Kế hoạch.

Khi cộng đồng Baha'i bước vào Kế hoạch toàn cầu đầu tiên, Đức Shoghi Effendi mô tả bằng một ngôn ngữ thuyết phục về những giai đoạn kế tiếp nhờ đó ánh sáng thiên thượng khởi lên từ nhà tù Siyah-Chal, bọc trong ngọn đèn Mặc khải ở Baghdad, lan đến các nước châu Á và châu Phi, lại còn chiếu rọi với rực rỡ thêm ở Adrianople và sau đó ở Akka, phóng qua các biển cả đến các châu lục còn lại, và từ đó ánh sáng ấy liên tục lan tỏa khắp các nước và các phần đất ủy trị trên thế giới. Phần cuối của quá trình này, ngài nêu bật lên là **“sự thám nhập của ánh sáng... vào tất cả các lãnh thổ còn lại trên địa cầu”**, nhắc tới nó như là **“giai đoạn mà ánh sáng toàn thắng từ nền Chánh Đạo của Thượng Đế chiếu rọi với tất cả uy lực và vinh quang sẽ lan rộng và bao trùm toàn thể hành tinh”**. Dù mục tiêu ấy còn xa để hoàn thành, ánh sáng đã lóe lên mãnh liệt ở nhiều miền. Ở một số nước nó chiếu rọi tại mỗi cụm. Tại đất nước mà ánh sáng không thể dập tắt ấy được khơi lên lúc đầu, nó vẫn cháy rực rỡ bất chấp những kẻ muốn dập tắt nó. Ở một số các nước khác nó đạt thành nguồn sáng bền vững qua toàn bộ các khu láng giềng, các thôn xã, như ngọn nến này tiếp nối ngọn nến khác được thắp lên từ con tim này đến con tim khác

bởi bàn tay Đấng Quan phòng; nó soi sáng cuộc đàm đạo sâu sắc tại mọi cấp giao tiếp nhân sinh; nó phát những chùm tia lên muôn vàn sáng kiến ứng dụng vào việc nâng cao hạnh phúc của cả một dân tộc. Và trong mọi trường hợp, nó phát sáng từ một tín đồ thành tâm, một cộng đồng vững mạnh, một Hội đồng Tinh thần nhân ái – mỗi một đều là ngọn đèn hướng dẫn xua tan bóng tối.

Chúng tôi cầu nguyện nhiệt thành tại các Thánh lãng rằng mỗi người trong quý đạo hữu, là những người mang ngọn lửa bất diệt, đều được bao bọc bởi ơn bổ sức mạnh mẽ của Đức Baha'u'llah khi quý đạo hữu truyền tia lửa đức tin cho những người khác.

TÒA CÔNG LÝ QUỐC TẾ
Ấn ký